

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.962 van 25 februari 1999
in de zaak A. 46.617/VII-10.825.**

In zake : Guido HENDRIX,
wonende te GENT,
Nederpolder 25

tegen :

de gemeente MERELBEKE

tussenkommende partij :

de b.v.b.a. EUROKWALIKOOP,
gevestigd te MERELBEKE,
Hogenbos 7.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Guido HENDRIX op 15 april 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Merelbeke van 13 januari 1992 houdende vergunning bij wege van akteneming van de exploitatie voor het houden van 207 volwassen runderen door de b.v.b.a. EUROKWALIKOOP;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 28 augustus 1992;

Gelet op de beschikking van 3 september 1992 die de tussenkomst van de b.v.b.a. EUROKWALIKOOP toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 23 juni 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 8 december 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 januari 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging.

Overwegende dat benevens de memorie van wederantwoord de verzoekende partij op 12 oktober 1992 een "memorie van (weder)antwoord na tussenkomst van derde belanghebbende" heeft neergelegd; dat aangezien het procedurereglement niet in het neerleggen van een dergelijke memorie voorziet, deze uit de debatten moet worden geweerd;

2. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De verzoekende partij is eigenaar van een perceel grond met hoeve, gelegen te Merelbeke, Meierij 43 en gekadaastreerd aldaar sectie B, nrs. 373h, 373f en 373g.

De tussenkomende partij baat een rundveebedrijf uit (kweek van stamboekrunderen) en is onder meer eigenaar van het perceel 411c. Dit bedrijf is oorspronkelijk niet vergunningsplichtig onder het stelsel van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming (ARAB).

2.2. Ingevolge het besluit van de Vlaamse regering van 21 maart 1990 houdende wijziging en aanvulling van titel I van het ARAB met betrekking tot veestallen en opslagplaatsen van meststoffen wordt de inrichting van de tussenkomende partij echter wel vergunningsplichtig.

2.3. De tussenkomende partij vraagt bij verzoekschrift van 25 september 1990 aan de verwerende partij akte van haar verklaring overeenkomstig artikel 25 van het ARAB.

2.4. Met de thans bestreden beslissing van 13 januari 1992 wordt akte aan de tussenkomende partij verleend, die geldt als vergunning met ingang van 4 oktober 1990 tot 31 augustus 2011. Die beslissing wordt op 7 februari 1992 aan de exploitant afgegeven.

3. De ontvankelijkheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat het beroep te laat werd ingediend; dat zij daartoe volgende elementen aanvoert :

- "- Het gemeentebestuur heeft publiek en individueel maanden vóór de beslissing van 13.1.92 de noodzaak aangekondigd de landbouw-bedrijven te registreren en de vergunningen te vernieuwen steeds in funktie van de nieuwe milieuverordeningen.
- Aangezien de heer Guido HENDRIX op zijn in buitenverblijf omgevormde hoeve voortdurend ruim meer dan 5 schapen houdt en wisselend belangrijke hoeveelheden pluimvee zoals ganzen, kalkoenen, eenden en kippen valt hij zonder twijfel onder de bepalingen van cat. 3 van landbouwactiviteiten waarvoor tenminste een meldingsplicht bestaat zodat hij niet onkundig kon en mocht zijn over de gemeentelijke direktieven.
- de gemeentelijke ambtenaren zullen kunnen getuigen dat de echtgenote van de heer Guido HENDRIX niet alleen op de opgegeven datum maar lang voordien, systematisch en soms wekelijks alle aanvragen van de B.V.B.A. EUROKWALIKOOP en andere land- en tuinbouwbedrijven ging opvragen, inzien en overschrijven zonder enige schroom tegenover de privacy en de vertrouwelijkheid voor natuurlijke of juridische personen.
- De echtgenoten G. HENFRIX-DERWAELE volgen derwijze de verrichtingen van het schepencollege op dat het ondenkbaar is dat zij niet op de hoogte waren van de agenda van het college van burgemeester en schepenen van 13.1.92 en van de daaruit voortvloeiende beslissingen.
- Tussen oktober '90, datum waarop de aanvragen dienden binnen te zijn, ook de kennisgeving vanwege de heer HENDRIX en 13 januari 92 datum voor de formele toekenning door het college heeft de klager alle tijd gehad om zijn bezwaren te laten kennen. Hij of zijn echtgenote zijn trouwens in die periode met de regelmaat van een klok van alles inzage gaan nemen op de gemeentelijke diensten.
- De termijn van vooronderzoek was dermate lang en de kenbaarheid van de desbetreffende gegevens zo algemeen dat de datum van de beslissing als aanvangdatum voor beroep moet gelden en niet de datum van bevestiging bij brief";

3.2. Overwegende dat uit vorenstaande elementen niet kan worden afgeleid dat verzoeker meer dan zestig dagen voor het instellen van zijn beroep kennis had van de bestreden beslissing; dat uit geen enkel stuk van het administratief dossier blijkt dat die beslissing werd bekendgemaakt; dat overigens de verwerende partij in haar memorie van antwoord doet gelden dat geen bekendmaking van die beslissing nodig was; dat uit de bij het verzoekschrift gevoegde bijlage 1 blijkt dat de echtgenote van verzoeker bij aangetekende brief het college van burgemeester en schepenen van Merelbeke verzocht heeft om inzage van "exploitatievergunningen"; dat met een brief van 18 februari 1992 de verwerende partij heeft geantwoord dat de exploitatievergunningen ter inzage liggen van de dienst milieubeleid, ruimtelijke ordening en stedenbouw; dat dienvolgens het op 15 april 1992 ingediend beroep tijdig is; dat de exceptie moet worden verworpen;

4. De gegrondheid van het beroep.

4.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij het eerste en het tweede middel stoelt op "inschrijving van valsheid"; dat hij doet gelden dat de bestreden beslissing steunt op een schriftvervalsing, enerzijds doordat op de vergunningsaanvraag die tot de bestreden beslissing heeft geleid werd vermeld dat het perceel 411c is gelegen in agrarisch gebied, terwijl volgens het gewestplan Gentse en Kanaalzone dat perceel is gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied (eerste middel), anderzijds doordat op hetzelfde vergunningsformulier werd vermeld "veestal" en op het bijgevoegde plan werd vermeld een "stal" van 15,70 m x 6,50 m met aansluitend een opslagplaats voor "15 m³ mest", terwijl in de destijds afgegeven bouwvergunning sprake is van "restauratie van schuur en open schuilplaats voor dieren" en er een grondoppervlakte van 14,14 m x 6,20 m werd opgegeven en terwijl de "stal" die, zoals kan

worden vastgesteld op het kadastraal plan op de perceelsgrens is gebouwd, volgens het ingediende plan 2 meter verder van de woning van verzoeker is gelegen; dat hij de Raad van State vraagt om "separaat vonnis te vellen" over deze twee inschrijvingen van valsheid;

4.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat stedenbouwkundig de eigenlijke constructie van belang is en niet de naam "restaurant van bestaande schuur en schuilhok voor dieren", dat "op het bij het bouwberoep gevoegde plan (...) volgende afmetingen (zijn) vermeld : lengte 18,84 m en breedte 6,20 m" en dat noch het kadasterplan noch de aanduidingen op het plan gevoegd bij de melding voor de exploitatievergunning als opmetingsplan zijn te gebruiken;

4.1.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert dat de melding met het oog op het verkrijgen van een vergunning geen "foutieve c.q. valse gegevens" mag bevatten; dat hij vaststelt dat de verwerende partij niet op de aangevoerde valse gegevens ingaat; dat hij van oordeel is dat het van belang is dat de bouwvergunning een "open schuilplaats (eventueel schuilhok) voor dieren" betreft, doch "geen stal in de betekenis van het Besluit van de Vlaamse Executieve houdende wijziging en aanvulling van titel I van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming met betrekking tot veestallen en opslagplaatsen van meststoffen";

4.1.4. Overwegende dat de tussenkomenende partij ten stelligste ontkent dat er valsheid in geschrifte werd gepleegd; dat zij beklemtoont dat het niet om een nieuwe exploitatievergunning gaat, maar om een verlenging van een bestaande vergunning in een zone waar zulks niet verboden is; dat zij doet gelden dat aangezien het om "restaurant van een bestaand gebouw gaat", de afmetingen van het gebouw "die immers sedert het begin

van deze eeuw (zijn) wat ze zijn" niet kunnen zijn gemanipuleerd geweest; dat zij stelt dat het door verzoeker gehanteerde verschil louter is gelegen in het feit dat voor de ene vergunning de buitenafmetingen werden gehanteerd en voor de andere vergunning de binnenafmetingen; dat wat de benaming "stal" betreft, zij verklaart dat deze term werd gebruikt omdat het een lang bestaande, gemetselde constructie betreft, terwijl dit voor de huidige schuilhokken niet meer het geval is; dat zij daaraan toevoegt dat de betrokken "stal" niets te maken heeft met een moderne vetmest- of melkveestal met allerlei voorzieningen qua electriciteit, water, mestafvoer, enz...; dat wat de opgegeven 15 m³ mestopslag betreft, zij betoogt dat het hier gaat om de totale capaciteit van de aangeduide vroegere bietenkelder waar de voorbije jaren steeds "één kar, zijnde 3 à 4 m³ mest" voor de verspreiding door de loonwerker werd opgeslagen;

4.1.5. Overwegende dat uit verzoekers uiteenzetting blijkt dat de door hem ingeroepen valsheid neerkomt op het verwijt dat sommige op het aanvraagformulier vermelde gegevens "vals" zijn zodat naar zijn oordeel de bestreden beslissing steunt op schriftvervalsing; dat evenwel niet op verzoekers expliciete vraag dat de Raad van State "separaat vonnis (zou) vellen over deze (...) inschrijving(en) van valsheid" kan worden ingegaan; dat, immers, de betichting van valsheid tot de kennisneming van de gewone rechter behoort; dat niet blijkt dat verzoeker een vordering wegens valsheid voor de gewone rechter heeft ingesteld; dat de middelen zoals verzoeker deze behandeld wenst te zien niet ontvankelijk zijn;

4.2.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel aanvoert: "Verlenging exploitatievergunning tempore inopportuno"; dat hij dat middel als volgt adstrueert :

"Het College van Burgemeester en Schepenen verleende de exploitatievergunning op 13.01.1992, dit is

binnen de termijn voor beroep tegen het door de Bestendige Deputatie verleende inwilligingsbesluit van 21.11.1991, betekend op 16.12.1991";

4.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de bouwvergunning en de exploitatievergunning los van mekaar staan, dat de melding zelf reeds is gebeurd op 25 september 1990 doch dat door omstandigheden de exploitatievergunning pas op 13 januari 1992 werd behandeld;

4.2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert als volgt :

"Bouwvergunning en exploitatievergunning zijn zeer verknocht.

De bouwvergunning tot 'restauratie van een schuur en open schuilplaats voor dieren' is verkregen onder uitdrukkelijke bestrijding dat het om een stal zou gaan.

Van tweeën één.

Dat de melding met de term STAL reeds gebeurd is op 25.09.1990, maakt het eigenlijk maar erger: vóór de vermelde datum had de heer VAN DER BRUGGEN bij de Gemeente Merelbeke reeds een eerste bouwaanvraag 'open schuilplaats voor dieren' ingediend die wegens diverse stedenbouwkundige opmerkingen niet voortgezet werd";

4.2.4. Overwegende dat de tussenkomenende partij in essentie doet gelden dat het toekennen van de bouwvergunning geen invloed heeft op de exploitatievergunning en dat daarenboven nooit beroep werd aangetekend tegen het verlenen van de bouwvergunning door de bestendige deputatie.

4.2.5. Overwegende dat geen enkele bepaling -verzoeker duidt er ook geen aan- het verbod oplegt om een exploitatievergunning te verlenen zolang over de bouwvergunning in laatste aanleg geen uitspraak is gedaan; dat het derde middel niet gegrond is;

4.3.1. Overwegende dat verzoeker als vierde middel aanvoert "onzorgvuldigheid van onderzoek" dat hij dat middel als volgt ontwikkelt :

"De overheid die te beslissen of te adviseren heeft over een bouwaanvraag, heeft in de eerste plaats tot taak te onderzoeken of de haar overgelegde plannen al dan niet strijdig zijn met de terzake geldende wetten en verordeningen.

Wat geldt voor de plannen geldt, bij uitbreiding door verzoeker, ook voor de documenten in het dossier van een exploitatievergunning. Verzoeker kent althans geen wetten, verordeningen of reglementen die de overheid ontslaan van het onderzoek naar de niet-strijdigheid met de geldende wetten en verordeningen van stukken andere dan plannen. Verzoeker meent voorts dat de overheid niet alleen de niet-strijdigheid moet onderzoeken, maar ook de juistheid van de verstrekte inlichtingen.

Verzoeker toetst doc. 1 'Uittreksel' en Doc. 2 'Aangifte' alsook het bijgevoegde plan.

1. aantal runderen

In 1978 verkreeg EUROKWALIKOOP een vergunning tot het houden van 57 runderen; precieze datum en referentie, alsook eventuele latere vergunningen, zijn verzoeker onbekend.

Op 25.09.1990 doet EUROKWALIKOOP in Doc. 1 'Uittreksel' melding van 217 volwassen runderen :

- op perceel 471/x² : 37 runderen
- op perceel 471/f3 : 160 runderen
- op perceel 411/c : 20 runderen

Op 11.08.1991 verklaart de zaakvoerder van EUROKWALIKOOP in zijn brief aan de Gemachtigde Ambtenaar van AROL, verklaring die in het inwilligingsbesluit van het bouwberoep dd. 21.11.1991 door de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen overgenomen wordt, dat 'de BVBA een leefbaar bedrijf is (...) met 102 zoogkoeien en kalveren' (inwilligingsbesluit p. 2, laatste alinea; bijlage 2).

Op 13.01.1992 verleent het Schepencollege van Merelbeke een op één adres geconcentreerde exploitatievergunning, die betrekking heeft op 3 percelen voor 207 grote zoogdieren... (verzoeker vermoedt: te gelegener tijd te vermeerderen met kalveren).

2. afvalstoffen

Doc. 2 'Aangifte' vermeldt als hoeveelheden vaste mest :

perceel 471/F3: 40 m³ Hogenbos zonder nr

perceel 471/x²: 12 m³ Hogenbos nr 7

12 m³ Hogenbos nr 7

perceel 411C : 15 m³ Meierij zonder nr.

Samen: 79 m³, te verhogen met 15.000 liter vloeibaar mest à 1000 l./1 m³ = 15 m³, totaal 94 m³.

De uitbatingsvergunning gewaagt van 110 m³ mest, of een verschil van 16 m³. De aard en de lokalisatie van 16 m³ mest, dit is 15 % van de vergunning, zijn onbekend.

Verzoeker stelt vast dat het College van Burgemeester en Schepenen een exploitatievergunning verleent die niet in overeenstemming is met de melding zowel wat het aantal dieren betreft als de door deze dieren geproduceerde hoeveelheden mest";

4.3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt als volgt :

"Op de aanvraag tot uitbatingsvergunning moet het maximaal aantal dieren en de maximale hoeveelheid mest vermeld worden, die eventueel door het bedrijf kan worden opgevangen en verwerkt. De vergunning wordt dan toegekend aan de hand van deze gegevens. Hoeveel dieren de uitbater werkelijk stalt, hangt af van de interne bedrijfsvoering. De aantallen vermeld in de vergunning mogen echter niet overschreden worden. Het houden van minder dieren, dus het produceren van minder mest, kan moeilijk als een fout aangezien worden";

4.3.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord doet gelden dat er in ieder geval 15 m³ vaste mest en een niet bepaalde hoeveelheid vloeibare mest op weinige meters afstand van zijn woning moet worden verwacht, ongeacht of het om een maximum of een minimum gaat;

4.3.4. Overwegende dat de tussenkomen partij doet gelden dat het bedrijf door zijn aard niet eens aan 50% van de gemiddelde toegelaten hoeveelheid mest komt, zodat er ook geen hinder zal zijn, dat de hoeveelheid mest voortdurend evolueert, evenals het aantal dieren, dat het alzo een wezenlijk verschil uitmaakt of de dieren "100 dagen of tot 200 dagen op stal moeten doorbrengen", dat in ieder geval een maximum hoeveelheid mest in aanmerking genomen werd dit voor de meest ongunstige seizoensomstandigheden en dat het daarbij om benaderende cijfers gaat die werden berekend aan de hand van tabellen van de administratie;

4.3.5.1. Overwegende dat het gegeven dat in 1990 een vergunning bij wege van aktename wordt gevraagd voor in totaal 217 dieren, niet inhoudt dat die dieren daar op ieder ogenblik effectief aanwezig moeten zijn; dat de verklaring van de zaakvoerder van de tussenkomende partij in de loop van 1991 dat er op dat ogenblik 102 dieren aanwezig zijn, niet inhoudt dat de aangifte of de bestreden beslissing foutief zouden zijn, noch dat de bestreden beslissing met onzorgvuldigheid zou zijn genomen; dat het gegeven dat wellicht per materiële vergissing in de bestreden beslissing akte werd verleend voor 207 dieren, daar waar de vergunningsaanvraag er 217 vermeldt, verzoeker niet kan schaden nu die "fout" tot een vergunning leidt voor minder dieren dan gevraagd; dat het onderdeel ongegrond is;

4.3.5.2. Overwegende, wat de vergunde mestopslag betreft, dat uit het administratief dossier blijkt dat bij de door de tussenkomende partij opgegeven hoeveelheden mest ook bepaalde hoeveelheden vloeibaar mest werden vermeld; dat alzo 67 m³ vaste mest en 43.000 liter vloeibare mest werden opgegeven, hetgeen neerkomt op een totaliteit van 110 m³ mest zoals vermeld in de bestreden beslissing; dat dienvolgens het onderdeel feitelijke grondslag mist;

4.4.1. Overwegende dat verzoeker als vijfde middel de schending aanvoert van de "reglementering hinderlijke inrichtingen"; dat hij het middel als volgt adstrueert :

"De mestheuvel op foto 2;
het kuilvoer en ander voer dat gestort wordt in de op foto 3 zichtbare badkuip;
het kuilvoer en ander voer dat gestort wordt in de (illegaal aan de constructie bevestigde) voederbakken (foto 4);
de modder-, mest- en gierpoel op foto 5...
zijn voldoende aanwijzingen dat EUROWALIKOOP het met milieuhygiëne en milieureglementering niet nauw neemt;

dat de bacteriële aantasting van het grondwater en de verhoging van nitraten en nitrieten in het grondwater voor hem geen probleem is, wat het intussen wel is voor verzoeker: diens afgelegen woning, op vijfhonderd meter van het openbaar watervoorzieningsnet, is volledig aangewezen op het gebruik van putwater.

Verzoeker laat deze foto's hun duidelijke taal spreken...;"

4.4.2. Overwegende dat de verwerende partij doet gelden wat volgt :

"De vergunningsprocedure is gebaseerd op het B. Vl. Ex. van 21 maart 1990 houdende wijziging en aanvulling van titel I van het ARAB met betrekking tot veestallen en opslagplaatsen van meststoffen (BS. 03/04/1990). In dit besluit wordt de indelingslijst van het ARAB uitgebreid. Landbouwbedrijven die door deze uitbreiding vergunningsplichtig werden of naar de hogere vergunningsklasse overgingen, konden een geldige exploitatievergunning krijgen door eenvoudige melding.

(...);"

4.4.3. Overwegende dat de tussenkomende partij volgend verweer aanbrengt :

- "- Nooit werd ten overstaan van het bedrijf enig proces-verbaal opgemaakt of een klacht geuit tenzij deze.
- Er werden door het bedrijf honderden bomen aangeplant en de vijver werd geregenereerd zodanig dat vissen en waterwild een levende entiteit vinden.
- Als kuilvoer wordt enkel voorgedroogd gras en deegrijpe maïs gevoederd. Beiden kunnen bezwaarlijk als geurhinderlijk worden bestempeld.
Het kleinvee van de klager dat hij niet op zijn terrein weet te houden doet er zich gretig tegoeed aan.
- De taal der foto's is inderdaad duidelijk : inkuilgras wordt verward met mest terwijl de opraapwagen voor inkuilgras op de foto zichtbaar is. Bij mijn weten kan men daarmee geen mest verhandelen, de foto toont duidelijk om welk soort dieren en om hoeveel het gaat; de voederbakken zijn dezelfde als deze die door de staatsproefhoeve van Lemberge in gelijkaardig gebied worden gebruikt. Het alternatief is dat kalveren en zogende

koeien niet het hoofdzakelijke bijvoeren kunnen krijgen en in regen en wind staan te bibberen. Het schijnt de klager niet te deren.

- Wat de zgn modder en gierpoel betreft hebben de hele zomer lang de veldbloemen er welig staan op bloeien.
- De zorg om het putwater deel ik ten zeerste. Temeer omdat tegen de afsluiting van de heer HENDRIX een waterput ligt voor de runderen. Gezien het reliëf, de oriëntatie van de grachten en de opgehoogde wegen is het uitgesloten dat er doorsijpeling is tot aan de waterput van de heer HENDRIX, afgezien van het feit dat het water in de streek volgens de huidige normen al niet erg drinkbaar is. Integendeel heeft klager op minder dan 1 meter afstand van mijn waterput een ploeterpoel aangelegd voor de ganzen en eenden wat een reeel en direct besmettingsgevaar is voor bottulisme, claustrum en coccidiose. Bovendien is de overbevolking van pluimvee en schapen op zijn terrein inderdaad gevaarlijk voor insijpeling. Als staal van geloofwaardigheid kan het niet beter";

4.4.4. Overwegende dat artikel 25 van het Algemeen Reglement voor de Arbeidsbescherming, dat een bijzondere regeling bevat voor inrichtingen die in de loop van de exploitatie ten gevolge van een wijziging van de indelingslijst vergunningsplichtig worden, bepaalt :

"De inrichtingen, die, nadat ze werden in bedrijf gesteld, zouden vergunningsplichtig worden, zullen van dan af onder de toepassing der bepaling van dit hoofdstuk vallen.

De exploitatie ervan mag evenwel, zonder voorafgaande vergunning, voortgezet worden, mits naleving van navermelde formaliteiten.

Zo het inrichtingen van eerste klasse geldt, zullen de bedrijfshoofden ertoe gehouden zijn, binnen zes maanden na het van kracht worden van het indelingsbesluit, aan de bestendige deputatie een juiste beschrijving over te maken, waarin de bij artikel 3 voorziene aanduidingen alsmede de plannen van de plaatsen, waarvan sprake in hetzelfde artikel, vervat zijn.

Deze documenten zullen, na vaststelling van de juistheid ervan door de met het toezicht belaste ambtenaren, vanwege de bestendige deputatie gevisieerd worden en als vergunningsbesluit dienen.

Geldt het inrichtingen van tweede klasse, dan moeten de bedrijfshoofden, binnen dezelfde tijdspanne als hierboven en onder voorlegging van het plan, waarvan sprake in artikel 3, het bestaan van hun inrichting melden aan het college van burgemeester en schepenen, dat hun van deze verklaring akte verleent. (...)" ;

dat blijkens het aangehaalde artikel het college van burgemeester en schepenen verplicht is de door de exploitant toegezonden documenten te viseren, wanneer deze binnen de gestelde termijn zijn ingediend en de juistheid ervan na controle door de met het toezicht belaste ambtenaar is gebleken en dat die akteneming geldt als vergunning; dat daarbij het college over geen appreciatiebevoegdheid beschikt, zodat de verwerende partij niet vermocht het al dan niet hinderlijk karakter van de inrichting te beoordelen zoals dat het geval was bij een gewone vergunningsaanvraag in het kader van voornoemd reglement; dat daaruit volgt dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig februari 1900 negenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr. M.-R. BRACKE,
de HH. R. STEVENS,
D. MOONS,
Mevr. A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
staatsraad,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.